

در باره زندگی رفیق شهید فرخ سپهری



رفیق شهید فرخ سپهری

در باره زندگی چریک فدایی خلق، رفیق فرخ سپهری

چریک فدایی خلق رفیق فرخ سپهری در خانواده‌ای زحمت‌کش در شهر بابل مازندران چشم به جهان گشود. از آنجا که وضع مالی خانواده خوب نبود او از نوجوانی برای تامین مخارج تحصیل همراه با برادران دیگرش به کار می‌پرداخت. او که از کودکی در خانواده با افکار سیاسی آشنا شده بود کار کردن در محیط‌های کارگری به وی امکان داد با دشمنان مردم از نزدیک آشنا شده و در عمل منشا فقر و ستم و تحقیر توده‌ها را به عینه ببیند. این تجربه از همان نوجوانی کینه از سرمایه‌داران را در قلبش بارور ساخت. رفیق فرخ با همین کار کردن‌ها توانست مخارج تحصیل خود را تهیه و پس از پایان تحصیلاتش در دبیرستان، وارد دانشگاه تهران در دانشکده فنی شود.

او در دانشگاه با شرکت عملی در مبارزات صنفی، آگاهی سیاسی خود را با کسب تجربیات عملی غنی‌تر می‌ساخت، به گونه‌ای که فعالیت‌های صنفی دانشجویی او خیلی زود به فعالیت‌های سیاسی بدل شد. در بستر فعالیت‌های سیاسی، رفیق فرخ توانست روابط هر چه بیشتری با فعالین سیاسی ایجاد نماید که این امر امکان دسترسی وی به کتاب‌های مارکسیستی و عمیق‌تر کردن مطالعات پیشین‌اش را برای وی فراهم نمود.

با رستاخیز سپاهکل و گسترش مبارزه مسلحانه در شهرهای ایران، او همراه با رفیق شاهرخ هدایتی و برادر مبارزش رفیق سیروس سپهری یک هسته مارکسیستی شکل دادند و در اولین گام، خود را برای تحقق این رهنمود رفیق مسعود احمدزاده که "وظیفه هر گروه انقلابی، آغاز مبارزه مسلحانه، چه در شهر و چه در روستاست" آماده نموده و علی‌رغم امکانات محدودشان در صدد انجام عملیات مسلحانه برآمدند. اما در همین مقطع هسته آنها توانست با چریک‌های فدایی خلق ارتباط بگیرد و با پیوستن به این تشکل کمونیستی همه نیروی خود را در جهت رشد و اعتلای آن به کار گیرند. رفیق فرخ در همان هفته اول پیوستن به چریک‌های فدایی خلق همراه با رفقا سیروس سپهری و شاهرخ هدایتی در یک تیم

مسلح سازمان یافت. او در این تیم در عملیات انفجار پاسگاه راهنمایی خانی آباد شرکت کرد و نقش خود را با موفقیت انجام داد. متأسفانه این تیم خیلی زود زیر ضربات دشمن قرار گرفت و در شب نوزدهم شهریور ۵۰ خانه تیمی آنها به محاصره ساواک در آمد. در جریان این محاصره و نبرد جانانه رفقا با نیروهای دشمن، رفیق سیروس سپهری که مجروح شده بود دست به یک اقدام شجاعانه و فداکارانه زد که همواره در جنبش کمونیستی ایران به عنوان یک عمل قهرمانانه فدایی یاد شده است. او با همان تن زخمی خود به روی دشمن آتش می‌گشود و با فریاد از رفقا فرخ و شاهرخ می‌خواست که در زیر آتش وی از محاصره بگریزند. با این برخورد، رفقا فرخ و شاهرخ هدایتی با چابکی شایسته یک چریک و زیر آتش سلاح رفیق سیروس به سلامت از محاصره خارج شدند.

رفیق فرخ پس از فرار از آن مهلکه در یک واحد چریکی دیگر سازمان یافت و توانست در این دوره از فعالیت انقلابی‌اش نیز در حمله به دو موسسه اقتصادی دشمن شرکت نموده و نقش چریکی خود را به خوبی ایفا کند. همه این عملیات مسلحانه و درگیری‌های مسلحانه با نیروهای ساواک در شرایطی که رژیم شاه توانسته بود خود را قدر قدرت و آسیب ناپذیر جلوه دهد برای مردم تحت ستم ایران امید به مبارزه و رهایی از شرایط ظالمانه‌ای که شاه در سرسپردگی به امپریالیست‌ها و بر باد دادن ثروت‌های ایران به نفع آنها به وجود آورده بود زنده و تقویت می‌نمود.

در بهار سال ۱۳۵۱ رفیق فرخ در بخش چریکی دیگری به فرماندهی رفیق مهدی فضیلت‌کلام وارد شد و مسئول یکی از تیم‌های این بخش گردید. ولی دیری نپایید که در ۹ مردادماه سال ۱۳۵۱ یکی از محل‌های اختفای این بخش مورد یورش دشمن قرار گرفت. رفقا طبق سنت چریک‌های فدایی خلق دست به یک درگیری قهرمانانه با دشمن زدند. در این درگیری، رفیق فرامرز شریفی در همان محل به شهادت رسید و رفیق فرخ در حالی که در تلاش برای گریز از محاصره دشمن از طبقه دوم ساختمان به پایین پریده بود با دیدن موتوری در آنجا سوار آن شد تا از محاصره دشمن بگریزد. اما نیروهای ساواک او را با مسلسل‌های اسرایلی خود به رگبار بستند. رفیق فرخ سپهری در جریان این حمله در حالی که تنها ۲۱ بهار از زندگی‌اش می‌گذشت، به شهادت رسید.

با شهادت رفیق فرخ خانواده سپهری دومین شهید خود را تقدیم مبارزات کارگران و ستم‌دیدگان نمودند. دو فرزند دیگر این خانواده یعنی رفقا ایرج سپهری و فرهاد سپهری نیز با تاثیرگذاری روی مبارزات مردم ایران در صفوف سازمان چریک‌های فدایی خلق به شهادت رسیدند. به این ترتیب این خانواده مبارز چهار فرزندشان در مبارزه با رژیم وابسته به امپریالیسم شاه‌جان‌شان را در راه آرمان‌های طبقه کارگر فدا کردند.

یاد و خاطره همه این عزیزان گرامی باد که هر یک در حد خود پرچم مبارزه مسلحانه را بر افراشتند و با به میدان کشیدن توده‌ها راه سرنگونی رژیم ددمنش شاه و ساواک اهریمنی‌اش را هموار نمودند.

یاد رفیق فرخ سپهری، گرامی و راهش پر رهرو باد!